

РЕШЕНИЕ

№ 5451

гр. София, 15.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 16.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **6350** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 84, ал. 1 и чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Производството е образувано по жалба на М. А. Д., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на П., [дата на раждане] в [населено място], с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № 16-ОК от 11.06.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България /ДАБ при МС на РБ/, с което не е допусната последващата му молба за предоставяне на международна закрила.

Жалбоподателят счита, че оспореният акт е незаконосъобразен, като постановен при съществено нарушение на административнопроизводствените правила, в противоречие с материалноправните разпоредби и в несъответствие с целта на закона. Излага доводи, че административният орган е разгледал твърде повърхностно подадената от чужденеца молба и не е обсъдил фактите, свързани с неговата бежанска история, респективно - представените от него писмени доказателства.

В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се явява лично, моли съда отмени оспорения административен акт, като излага доводи за влошено здравословно състояние. Не претендира разноски.

Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ при МС, редовно уведомен, не се явява, представлява се от юриконсулт Ч., който моли съда да отхвърли депозираната жалба, като потвърди оспорения административен акт като правилен и законосъобразен. Не претендира разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор К., който излага становище за неоснователност на жалбата и в тази връзка моли съда да отхвърли същата, като потвърди оспорения административен акт.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, че с молба вх. № 3827 от 30.06.2015 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, жалбоподателят е поискал закрила от Република България. По нея е постановено Решение № ДС-2763 от 30.07.2015 г. на решаващ орган при ДАБ при МС, с което е образувано производство за предоставяне на статут в Република България. С Решение № 8253/08.10.2015 г. на Заместник – председател на ДАБ при МС, производството е спряно, на основание чл. 77, ал. 1 във вр. с чл. 14, т. 2 от ЗУБ. С Решение № 768/19.02.2016 г. на Заместник-председателя на ДАБ при МС, производството е прекратено на основание чл. 77, ал. 3 във вр. с чл. 15, ал. 1, т. 7 от ЗУБ. Административният акт за прекратяване е оспорен по съдебен ред, като с Определение № 3841/05.07.2016 г., постановено по адм. дело № 3677/2016 г. по описа на АССГ, същият е отменен. Определението на АССГ е обжалвано от страна на ДАБ при МС. С Определение № 14217/22.12.2016 г., постановено по адм. дело № 9477/2016 г. на ВАС, отменя Определение № 3841/05.07.2016 г., постановено по адм. дело № 3677/2016 г. по описа на АССГ и отхвърля жалбата на чужденеца.

С молба с рег. № УП 14633/04.04.2017 г., жалбоподателят е изложил нови обстоятелства, касаещи обстановката в държавата му на произход. С Решение № 29-ОК/11.04.2017 г. на Интервюиращ орган на ДАБ при МС, последващата молба на чужденеца е допусната до производство за предоставяне на международна закрила и същият е регистриран в ДАБ при МС с молба за закрила вх. № 898/12.05.2017 г. на РПЦ-С.. Молбата за закрила е мотивирана с проблеми от религиозен характер, като чужденецът е заявил наличие на напрежение между сунитите и шиитите по неговото местоживееене, както и че му е оказвано физическо насилие и заплахи. По нея е постановено Решение № 16157 от 28.08.2017 г. на Председателя на ДАБ при МС, с което на М. А. Д. е отказано предоставяне на международна закрила. Административният акт е обжалван и при второ разглеждане с Решение № 3255/14.05.2019г., постановено по адм. дело № 1455/2019 г., жалбата на чужденеца е отхвърлена. С Решение № 1023/22.01.2020 г., постановено по адм. дело № 7971/2019 г., ВАС е оставил решението на АССГ в сила.

На 01.05.2020 г., жалбоподателят отново се обърнал при към ДАБ при МС с последваща молба за предоставяне на международна закрила с вх. № УП-14633, с която се е позовал на проблеми с хуманитарен характер. Заявил е, че са налице нови

обстоятелства релевантни за предоставянето на закрила, свързани с претърпяна злополука, при която десният му крак е ампутиран до коляното, респективно, че разполага с документи, доказващи изложените от него обстоятелства, за което е приложил фотокопие на епикриза от Клиника по ортопедия и травматология на УМБАЛ [фирма]. В представения документ е отразено, че се касае за пациент, със субтотална ампутация през дясната подбедреница. Статусът на молителя при изписването е задоволителен, а изходът от лечението е с подобрение. Отбелязано е, че след зарастване, следва протезиране.

С писмо с рег. № УП 14633/01.06.2020 г., жалбоподателят е уведомен за срока, в който трябва да представи писмени доказателства в подкрепа на твърденията си. До датата на постановяване на оспорения административен акт, чужденецът не е предоставил други писмени доказателства, представляващи обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му на произход. Към искането са приложени още два броя документи с отбелязване „вярно с оригинала“ и адвокатски печат., като не са представени оригинали на същите. Първият от тях представлява жалба до полицейско управление С., област С. с дата 03.06.2019 г. Същата е с идентично съдържание с друга такава от 10.01.2017г., представена в предходното административно производство по предоставяне на закрила.

По така подадената последваща молба е постановено Решение № 16-ОК от 11.06.2020 г., издадено от интервюиращ орган при ДАБ-МС, с което е отказано допускането на последваща молба. Според мотивите на административния орган, представените от жалбоподателя копия на документи са обсъдени в предходни производства по предоставяне на закрила, същите вече са разгледани, обсъдени, и преценени като неоснователни. Посочено е, че същите не представляват нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на чужденеца или относно държавата му по произход. По отношение на посоченото в подадената последваща молба, че претърпяната от М. А. Д. травма, представлява обстоятелство от хуманитарен характер, административният орган е посочил, че от представената медицинска документация / а друга в тази насока не е ангажирана/ не може да се изведе извод че в страната по произход и в мястото на раждане на жалбоподателя е невъзможно предоставянето на медицинска помощ. В оспореното решение е прието, че здравословното състояние на кандидата за закрила, макар и сериозно, не може да се приеме за тежко и животозастрашаващи го , така че, да му попречи да се завърне, пребивава и лекува в П..

Оспореният акт е връчен надлежно на своя адресат на 29.06.2020 г., а жалбата, въз основа, на която е образувано настоящето производство е депозирана чрез административния орган до съда на 02.07.2020 г., следователно същата е процесуално допустима.

При така установеното от фактическа страна, Съдът стигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е издадено от А. С. К., младши експерт в

Регистрационно-приемателен център – [населено място], определен за интервюиращ орган, съгласно Заповед № РД05-249/23.03.2016 г. на Председателя на ДАБ при МС. Административният акт е издаден в рамките на предметната компетентност на издателя му, съгласно чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 от ЗУБ. Актът е произнесен тринадесет дни след сезиране на органа с последваща молба за предоставяне на международна закрила рег. № УП 14633/29.05.2020 г., съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ.

По делото не се сочат доказателства за нарушаване правата на жалбоподателя по чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния Комисариат на ООН за бежанците и други правителствени организации /чл. 23, ал. 1 от ЗУБ/; да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а от ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 от ЗУБ. Така следва да се формира извод, че процедурата по проверка допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Доводите на жалбоподателя в насока, че решението е бланкетно, са неоснователни. В него са изложени достатъчно конкретни и подробни мотиви, че преди да се пристъпи към разглеждането на последваща молба за предоставяне на международна закрила, се преценява нейната допустимост, съгласно разпоредбата на чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ. В тази разпоредба е посочено, че производство за предоставяне на международна закрила не се образува, когато чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход.

Съгласно разпоредбата на чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ, в срок от 14 дни от подаване на последваща молба за предоставяне на международна закрила, интервюиращият орган единствено и въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца – молител, без да се провежда интервю, взема решение, с което допуска или не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. От посочената правна уредба следва, че за да прецени дали обстоятелствата, на които молителят се позовава в последващата си молба за международна закрила, са нови, органът следва вземе предвид обстоятелствата, на които се основават предходните молби за международна закрила, подадени от чужденеца. На второ място органът следва да извърши преценка дали тези обстоятелства са от съществено значение за личното положение или за държавата по произход.

Интервюиращият орган не е допуснал сочените в жалбата процесуални нарушения – изяснил е всички заявени от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение, бежанската му история. От друга страна, по отношение на представените от жалбоподателя писмени доказателства – документи, съдържащи информация, която според него е от съществено значение и в хода на административното производство се установява, че посочените в тях обстоятелства са били обсъдени в предходно производство по предоставяне на международна закрила и правилно административният орган е посочил, че същите са преклудирани. Ето защо, правилно е прието, че същите не касаят нови факти от съществено значение за личното положение на чужденеца или относно държавата му по произход.

По отношение на посоченото от жалбоподателя, че претърпяната от него злополука представлява обстоятелство от хуманитарен характер, настоящият съдебен състав намира за правилни изводите на административния орган. Безспорно от представената в хода на административното производство се установява, че след извършена оперативна интервенция е извършена ампутация под коляното на жалбоподателя – в дясната му подбедреница. Както бе посочено по-горе, лечението на жалбоподателя е протекло без усложнения, както и че не са открити други придружаващи симптоми или наранявания. При изписването на М. А. Д. е отбелязано, че здравният му статус е задоволителен, а изхода от лечението е с подобрене. Установява се още, че въпреки претърпяната ампутация в областта под дясното коляно, общото здравословно състояние на чужденеца остава задоволително. Не са установени усложнения или други тежки здравословни последици, изискващи оперативна или друг вид намеса и лечение.

В производството по оспорване на Решение № 16157 от 28.08.2017 г. на Председателя на ДАБ при МС относно бежанския и хуманитарен статут на чужденеца, е установена възможност за завръщане в държавата по произход – П.. Не са представени доказателства, че по отношение на пакистанския гражданин в страната му ще бъде отказана медицинска помощ. В тази връзка съдът съобрази и това, че по време на проведеното с жалбоподателя интервю от 19.05.2017 г., същият посочва, че в П. притежава земеделска земя, която отдава под наем и получава ежемесечно възнаграждение. Отделно от това, съдът споделя изводите на административния орган, че цялостното здравословно състояние на кандидата за закрила не може да се приеме за тежко и не са налице животозастрашаващи го от медицински характер обстоятелства, които биха му попречили да се завърне и пребивава в П..

В заключение, съдът намира, че в случая не се касае за новонаведени или новонастъпили обстоятелства от съществено значение относно личното положение на жалбоподателя или обстановката в страната по произход.

Ето защо, съдът намира, че правилно и след внимателна оценка на всички обстоятелства по индивидуалното положение на търсещия закрила и държавата му на произход, Интервюиращият орган при ДАБ при МС не е допуснал депозираната последваща молба на М. А. Д. до производство за предоставяне на международна закрила.

По изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение е законосъобразно, без да са налице отменителните основания по чл. 146, т. 1 – 5 от АПК във вр.с чл. 91 от ЗУБ. Жалбата е неоснователна и като такава следва да се отхвърли.

Разноски по делото не се претендират от страните, поради което съдът не дължи произнасяне по дължимостта им.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град,

Р Е Ш Е Н И Е:

ОТХВЪРЛЯ жалба на М. А. Д., ЛНЧ: [ЕГН], гражданин на П., [дата на раждане] в [населено място], с адрес: [населено място], [улица] срещу Решение № 16-ОК от 11.06.2020 г. на Интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет на Република България, с което не е допусната последващата му молба за предоставяне на международна закрила.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

СЪДИЯ: